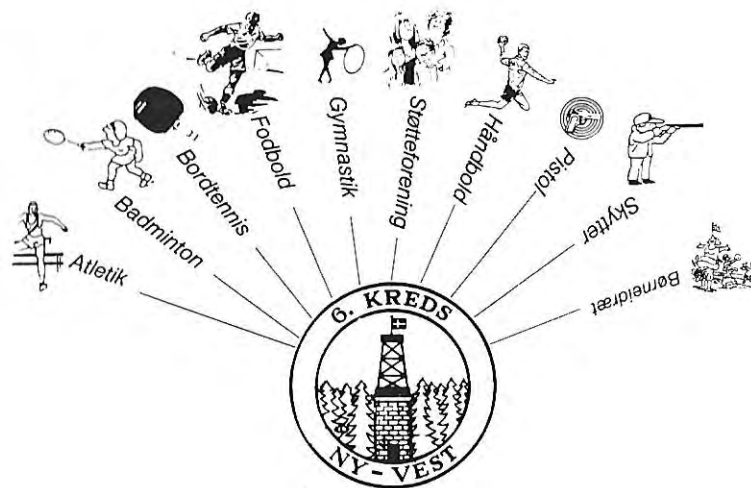

NY-VEST
NYT

Jubilæumsskrift
125 år

1869 - 1994

FORORD

Den 10. september 1994 markerer Ny-Vest Idrætsforening sit 125 års jubilæum. Ny-Vest er, som det vil være de fleste bekendt, et produkt af de tidligere 6. Kreds, Vestermarie og 15. kreds, Nylars. Af disse to kredse er 6. Kreds den ældste, og det er denne kreds' oprettelsestidspunkt omkring 1869 man benytter som udgangspunkt for markering af jubilæet. Nogen præcis opgivelse af dato og årstal for oprettelsen er desværre ikke tilgængelig, men ved alle tidligere jubilæer har man benyttet året 1869 som udgangspunkt.

Eventuelle diskussioner om den nøjagtige dato for oprettelsen af 6. Kreds ændrer dog ikke ved, at de to kredse gennem de seneste mange år, ved en fælles indsats, har formået at skabe en stor og livskraftig forening med Ny-Vest Centret som den akse hvor omkring et stort og rigt idrætsliv i kommunens vestlige del drejer sig.

Glemmes skal heller ikke skydeanlægget i Plantagen, som skytterne vel egentlig betragter som "deres andet hjem", og hvor foreningen har sine rødder.

Der er al mulig grund til at ønske Ny-Vest tillykke med 125-års jubilæet. Generationerne før os, startede og udviklede det, der oprindeligt var skyttesagen, men som idag har mange andre tilbud til unge og ældre. Måtte ungdommen idag fortsætte og udvikle det arbejde der allerede er gjort, vil Ny-Vest Idrætsforening trygt kunne se frem til det næste jubilæum.

Fritz M. Sørensen

6. KREDS DELES

Set med bornholmske øjne udgør de to gamle sognekommuner, Vestermarie og Nylars, ikke noget helt lille område, geografisk set. Dette forhold var da også den direkte årsag til, at man i året 1899 besluttede, at oprette en helt ny kreds. I de forudgående år, fra starten i 1869 og frem til året 1887, dækkede 6. kredshele området: Nylars-Vestermarie. Men i 1887 indtrådte en krise, og i syv år lå kredsen underdrejet og sov "Tornerosesøvn". I året 1894 kom der imidlertid atter gang i skydningen. Samtidig forsvandt det militæriske islæt, som hidtil havde hersket, og en mere folkelig indstilling blev grundlaget for den fremtidige virksomhed, der nu omfattede skydning og gymnastik.

I de nærmest følgende år blev man dog klar over, at der var for stor geografisk afstand mellem den nordlige og sydlige del af 6. Kreds' vidtstrakte område. Der er immervæk en halv snes kilometer mellem Vestermarie Plantage og Sose, og den trafikale fleksibilitet vi kender idag, eksisterede ikke dengang.

I Nylars, samt den sydlige del af Vestermarie, blev der derfor stillet forslag om at få oprettet en afdeling af 6. kreds i kredsens sydlige område. Det skete på generalforsamlingen den 30. marts 1899. Anmodningen blev efterkommet, således at den oprindelige del af kredsen kom til at hedde "A", mens den nye del fik betegnelsen "B" - stadigvæk dog 6. Kreds.

Herefter oprettedes en ny skydebane på Bakkegårds jord i Nylars. Der blev opført et nyt skydehus og anskaffet to hejseksiver.

15. Kreds Nylars

Initiativet med oprettelsen af de to afdelinger indenfor 6. Kreds kronedes med held, og blev kort tid senere begyndelsen på afdeling-B's udskillelse fra Afdeling A. Hermed var jordbunden gødet for oprettelsen af 15. kreds.

Med nu to skydebaner gik medlemstallet i vejret, men på grund af den store afstand mellem banerne blev man klar over, at det i længden ikke gik med to afdelinger indenfor samme Kreds. Begrundelsen var, at skytterne ikke opnåede den rigtige kontakt med hinanden, ved kun at mødes, højst et par gange om året. Det nødvendige kammeratskab manglede, og det gik dybest set udover selve sagen som helhed. Nu var der imidlertid så mange medlemmer i Nylars og den sydlige del af Vestermarie, at man den 29. april 1900 blev enige om at afdeling B skulle helt udskilles fra 6. Kreds. Afdelingen blev herefter optaget i Amtsskytteforeningen som en ny kreds, der fik navnet: 15. Kreds, Nylars. I året 1902 blev Samlingshuset i Nylars opført, og dermed var der skabt grobund for mange andre aktiviteter end netop skyttesagen. I de første år var det udelukkende gymnastik man dyrkede - udover naturligvis skydningen som jo imidlertid var henvist til det åbne land.

Med forsamlingshusenes indtog tog gymnastikken for alvor fart, og dette skulle senere vise sig at være en gevinst for landsbyen Nylars - men hvem kunne vide det dengang, omkring århundredeskiftet. Og hvem kunne vide, at man 70 år senere atter ville sammenlægge de oprindelige to afdelinger A og B under 6. Kreds? Således går verden i ring!

6. Kreds Vestermarie

Som allerede nævnt var 6. Kreds den oprindelige, og eneste, Kreds i hele Nylars-Vestermarie området. Godt 30 år senere delte kredsens sig så i to kredse, men hvor stiftelsesåret for den nye 15. Kreds er kendt, hersker der noget mere usikkerhed omkring oprettelse af 6. Kreds. I et jubilæumsskrift udgivet i 1944 fremgår det, at kredsens må have virket allerede i 1867-68, idet løjtnant Landschoff repræsenterede kredsens i forbindelse med oprettelsen af "Bornholms Amts Skytteforening" i 1869. Men på grund af manglende dokumentation har man altså valgt at sætte lighedstegn mellem kredsens stiftelse og amtsorganisationens oprettelse i 1869.

I disse første år var det naturligvis skydningen det drejede sig om. Dette var også formålet med kredsens virksomhed. Det hele drejede sig om at øge landets forsvarsevne og højne folkets forsvarsvilje. Heri ligger også, at kredsene var for mænd, selv om kvinderne var inddraget i arbejdet med afholdelse af basarer og syning af faner. Og alligevel stod der lidt andet end skydning på programmet ved de konkurrencer som fandt sted i disse år. Første gang 6. Kreds deltog i en konkurrence var den 25. september 1869, og her var der - foruden skydning - også løb og spring indlagt. Bl.a. blev der løbet 200 alen- og 600 alen løb, svarende til ca. 125 meter og 377 meter. Endvidere var der spring over en 6 fod (2 meter) bred grøft samt højdespring over et 1 fod højt gærde. Dette var måske begyndelsen til den senere atletik, som jo nu eksisterer som en selvstændig idræt.

6. Kreds fungerede godt indtil året 1887, hvor der indtrådte en krise som følge af manglende tilslutning. Kredsen gik herefter i dvale i 7 år, indtil der atter kom gang i aktiviteterne med en ny bestyrelse som primus motor. Det skete i 1894.

Set over en periode på 125 år kan det ikke undgås, at der opstår kriser i enhver forenings liv. Det tjener vel næppe noget formål at foretage en oprensning, idet kredsen til syvende og sidst har bevist sin livsduelighed ved dels at kunne overvinde kriserne og dels ved at tilpasse sig skiftende tider.

En af kriserne skal dog nævnes her, idet den betød et næsten folkeligt opgør med den hidtil eksisterende halvmilitære kommandojargon, som kredsene var underlagt. På daværende tidspunkt hentede man hovedsagelig skydelederne blandt tidligere militærfolk, og deres tilvante kommandotone var ikke altid lige velset blandt almindelige mennesker.

Den 13. juni 1897 fandt en episode sted som kom til at betyde formandens afgang. En skytte havde anbragt et lille hylster af blik over sit sigtekorn, for at skærme det mod sollyset, men da formanden opdagede dette, forbød han at bruge "den slags narrestreger". Skytten nægtede at bøje sig for forbudet, og der opstod en voldsom diskussion. En uge efter blev der, på grund af den stedfundne episode, afholdt en ekstraordinær generalforsamling, hvor formanden blev udskiftet.

Det har senere været hævdet, at det var en voldsom måde at skille sig af med en formand på, men som det også er fremgået af udtalelser fra dengang, var det ungdommen der sprængte rammerne om de tilvante- og tildels militaristiske metoder. De brød ud, og prøvede at sætte noget nyt og bedre i stedet for det gamle.

GYMNASTIKKEN

Med opførelsen af forsamlingshusene holdt gymnastikken sit indtog som en sideløbende aktivitet ved siden af skyttesagen. I årene 1898-1902 byggede man forsamlingshuse i Vestermarie og Nylars. Hermed var der skabt grobund for en indendørs idræt, som med årene skulle tage et voldsomt opsving - ikke mindst fordi nu også pigerne kunne være med.

I foråret 1900 fandt den første gymnastikopvisning sted i Vestermarie forsamlingshus. Dette var den første spæde begyndelse til det der 94 år senere skulle udvikle sig til et sandt hav af tilbud indenfor gymnastikkens verden. Fra svenskeren Ling's gymnastikprogram, der tilsigtede at rette op på følgerne af dårlig holdning som følge af énsidigt arbejde, er man idag i stand til at tilbyde alt indenfor gymnastik - lige fra den kendte redskabsgymnastik til Callenetics.

Der er næppe tvivl om, at udviklingen indenfor gymnastik i meget høj grad skyldes kvinder. Gennem de mange år har kvinder formået at indstille sig på nye tider, og dermed nye krav. Hvor den oprindelig mandlige gymnastik stort set ikke har fornyet sig de sidste hundrede år, er kvindegymnastikken gået voldsomt frem, i kraft af en bestandig søgen efter nye muligheder. - At mænd så i stadig større tal søger over i bevægelsesgymnastik som kan bruges af alle mellem 0 og 90 år er kun et bevis på, at den oprindelige kvindegymnastik i virkelighed egner sig for enhver i enhver alder. Det er karakteristisk, at næsten al gymnastik, lige fra småbørnsgymnastik til ældre gymnastik ledes af veluddannede kvinder. Hermed er opstået en god aldersmæssig spredning, - også til gavn for den kendte kraftfulde gymnastik.

SKYTTERNE

Ved en omstrukturering af De danske Skytte- Gymnastik- og Idrætsforeninger i 1993 blev Skytterne udskilt fra de øvrige idrætsaktiviteter. Skytterne blev en selvstændig enhed mens al anden idræt fik nyt navn, nemlig DGI - "Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger. Skytterne er dog stadig tilknyttet DGI ved en associeringsaftale. Denne omlægning af organisationen kom naturligvis også til at gælde Bornholm, men i Ny-Vest er skytterne dog stadig nær tilknyttet foreningen, idet afdelingen rent organisatorisk indgår på lige fod med de øvrige afdelinger. Skytterne danner den oprindelige grundstamme i det der idag hedder DGI. De udgør imidlertid et helt specielt folkefærd, idet deres aktiviteter i sagens natur er henlagt til lokaliteter, hvor der forefindes skydefaciliteter. Her færdes kun skytter, mens den øvrige idræt foregår omkring haller, fodbold- og idrætsbaner. Dog har man i vore dage også etableret korte skydebaner i forbindelse med opførelsen af idrætshallerne, men stadig er der tale om "lukkede" områder, hvor kun skytterne færdes.

Men, som i alle idrætsforeninger under DGI, er den mangfoldighed af idrætsaktiviteter vi kender idag, startet med nogle få skytter, der begyndte deres virksomhed ude på det åbne land. Således også i den tidligere 6. Kreds, og senere i 15. Kreds. 6. Kreds fik sin skydebane i Vestermarie Plantage, hvor den stadig findes. Her blev der ligeledes etableret større græsarealer til brug for gymnastik og andre idrætsaktiviteter. Skydehuset er gennem årene udvidet og forbedret adskillige gange, senest i 1992, hvor man sammen med jagtforeningen udførte adskillige forbedringer.

Ved oprettelsen af 15. Kreds Nylars, blev der i året 1900 etableret en skydebane på Bakkegårds jord nær Sose. Her blev der ligeledes opført et skydehus og anskaffet to hejsekskiver. Men samme år blev der også foretaget forbedringer af skydeanlægget i Vestermarie Plantage. Bl.a. blev der bygget et ret stort skydehus, således at betingelserne for gode og komfortable forhold for skytterne var tilvejebragt. I 1922 indgik 6. Kreds i et samarbejde med jagtforeningen, idet jagtforeningen fik adgang til at benytte skydehuset i forbindelse med jagter. Modydelsen var, at jagtforeningen ydede et beløb på 600 kr. til dækning af opførelsen af et helt nyt skydehus. Den dag i dag eksisterer der stadig et godt samarbejde mellem skytterne og jagtforeningen omkring skydehuset i Vestermarie Plantage. Gennem de mange år har skytterne været gennem både opgangs- og nedgangstider. Særlig må nok fremhæves de vanskelige år under 2. verdenskrig, hvor al skydning i en periode måtte indstilles. I denne vanskelige tid fandt man i stedet på at skyde med bue og pil. En sport som iøvrigt blev ret populær, og som senere viste sig at skabe en mængde fremragende bueskytter. Bornholm blev faktisk kendt vidt og bredt omkring for sine gode bueskytter.

I 1969 begyndte man på den kommunesammenlægning som blev en kendsgerning i 1970. Man begyndte at tænke i større baner. Det gjaldt også idrætsforeningerne. 70 år efter delingen af 6. Kreds, i 6.- og 15. Kreds, blev det besluttet at atter at sammenlægge de to kredse i én stor idrætsforening, der fik navnet: Ny-Vest Idrætsforening. Samme år begyndte opførelsen af en træningshal i Nylars, bag forsamlingshuset. Dermed var rammerne skabt for det anlæg der senere skulle blive til Ny-Vest Centret.

NY-VEST

Ved sammenlægningen af de to kredse i 1969 var, Frede Cordua, formand for 6. kreds, og Knud Jørgensen formand for 15. Kreds. Frede Cordua havde da været formand for 6. kreds siden 1959, og han fortsatte som formand for Ny-Vest indtil 1971, hvor foreningen fik sin første- og hidtil eneste, kvindelige formand, nemlig Gunhild Rohman Larsen, der desværre døde i en alt for tidlige alder.

I 1969 var 50.000 kr. mange penge - også for Nylars Sogneråd, selv om kommunen vel ingenlunde kunne betegnes som fattig. Men om det nu var den forestående kommunesammenlægning der gjorde udslaget eller om man alligevel havde gjort det, så besluttede sognerådet, at yde de 50.000 kr. til en udvidelse af samlingshuset. Der skulle dog indhentes tilladelse til bevillingen af de fire øvrige kommuner, idet sognets pengekasse jo skulle overføres til den nye storkommune pr. 1.april 1970.

Daværende sognerådsformand, Jens K. Brandt, sagde dengang, at man jo nok havde lidt dårlig samvittighed over at bruge så mange penge den sidste del af kommunens levetid, men at man følte sig beroliget ved, at de andre kommuner foretog sig lignende dispositioner i deres lokalområder.

I hvert fald påbegyndtes byggeriet af det der dengang kom til at hedde "En halv Hal". I realiteten var der kun tale om træningshal som var begrundet i et ønske fra håndboldspillerne om at få en træningshal. Oprindeligt var tanken at udbygge samlingshuset med en gymnastiksal. I stedet blev det så til et selvstændigt halbyggeri, med mulighed for senere udvidelse til "En hel hal."

Efter krigen var de egentlige idrætsaktiviteter, som krævede større friluftarealer, flyttet til Nylars, hvor man i slutningen af 1940-erne havde erhvervet jord fra Søndregård til formålet. Banerne til såvel fodbold som udendørs håndbold blev renoveret igen i 1957, og med samlingshuset samt den nye træningshal begyndte nu at udfolde sig et rigt idrætsliv her.

Med stigende medlemstal i idrætsforeningen steg også kravene, og det måtte uundgåeligt komme til det tidspunkt, hvor den gamle drøm en komplet idrætshal medlte sig som en nødvendighed. Efter flere års forberedelse kunne daværende borgmester Aksel Jensen så endelig, den 13. juli 1979, tage det første spadestik til udvidelsen af den eksisterende træningshal. Ved en formidabel indsats af medlemmerne, i kraft af frivillig arbejde, indsamling af penge samt offentlig støtte, lykkedes det så endelig at fuldføre det arbejde som var startet under devisen: "Hallen halv ej nytter stort, hallen hel vi må ha' gjort". Et år efter det første spadestik blev taget, kunne man så erklære den "hele hal" for fuldført.

Som allerede nævnt var der gjort et meget stort arbejde forud for byggeriet af den "hele hal". Primus Motor i dette store projekt var, Søren Thomsager, en førder, der var kommet til Bornholm som skolelærer og skolepsykolog. I tiden forud var Søren Thomsager dybt engageret i opførelsen af en idrætshal på Sjælland. Da dette arbejde var fuldført, og hallens indvielse stod for døren, slukkede en cigaretglød bogstaveligt talt alt hvad der var bygget op. I løbet af en nat stod kun de rygende ruiner af idrætshallen tilbage. - Derefter rejste Søren Thomsager til Bornholm ! Hvorvidt det nu var branden der fik ham til at

søge til Bornholm vides ikke, men det er en kendsgerning, at han var en gevinst for Bornholm og Ny-Vest. Efter Gunhild Rohman Larsens død i 1975 blev Søren Thomsager formand, efter at Henry Viborg en kort tid havde virket som konstitueret formand. Med Søren Thomsager trådte en ildsjæl ind på scenen. Hvor andre måske - efter en ødelæggende brand - ville have sagt: "Aldrig mere!", gav Søren Thomsager sig straks i kast med det projekt som skulle blive til en "hel hal".

Søren Thomsager døde i 1981, men i sin alt for korte levetid nåede han lykkeligvis at se sit livsværk indenfor Ny-Vest idrætsforening fuldført. Ny-Vest har meget at takke Søren Thomsager for. I årene herefter fulgte en rolig periode, med Ove Nielsen som formand i perioden 1981-84, og Flemming Nymark Olsen 1984-89.

- Og nu ligger så den "hele hal" der, i sin karakteristiske geometriske trekantstil, i direkte tilknytning til samlingshuset som er en integreret del af hele komplekset. "Ny-Vest Centret" hedder det, og selv om det hele er en selvejende institution, hvor der hver eneste dag foregår mange aktiviteter - også ikke-idrætslige - så er Ny-Vest Idrætsforening vel nok Centrets største kunde.

Den daglige ledelse af Centret har i mange år ligget godt og effektivt i Lene og Chr. Dahl's hænder, med Chr. Dahl som ansvarlig halinspektør. I hallen udfolder sig et varieret og mangesidet idrætsliv på alle aldersmæssige niveauer, mens det sociale samvær har gode kår i cafeteriet. Men den gamle forsamlingshustanke er ikke glemt. Utallige er de sammenkomster, fester og møder, der finder sted her. Det er således ikke kun idrættens, men hele

befolkningen, der er skabt gode muligheder for i kommunens vestlige del.

Nye tider

Med færdiggørelsen af Ny-Vest Centret begyndte medlemstallet at stige kraftigt i Ny-Vest Idrætsforening. Nu var det ikke alene de allerede kendte idrætsgrene som gymnastik, fodbold og håndbold man kunne tilbyde. Badminton, som hidtil havde været henvist til skolens gymnastiksal, kunne nu udøves under de rette forhold med hensyn til banestørrelse og loftshøjde. Idag er badmintonafdelingen én af de største i Ny-Vest. Fodbold kan tilbyde den nødvendige indendørs træning, og gymnastikken har i de senere år oplevet en voldsom opblomstring, med alle de nye former for bevægelsesøvelser som kan tilbydes idag. Medregnet nyere aktiviteter som børneidræt og ældregymnastik er den nye gymnastik nu for mennesker i enhver alder.

Skytterne, såvel pistolskytterne som riffelskytterne, har et udmærket og velfungerende anlæg i Centret, således at også denne sport er tilgodeset. Til udendørs skydninger råder skytterne stadig over det fortræffelige baneanlæg i plantagen.

Den oprindelige træningshal, der var første led i udbygningen af Centret, har vist sig at være en god investering. Det var jo et ønske fra håndbolden om bedre træningsmuligheder, der skabte det hele. Det har håndbolden, i kraft af stærkt forbedrede træningsmuligheder samt gode ledere og trænere, i høj grad levet op til. Mange gode resultater er i årenes løb opnået af håndboldspillerne, senest med deltagelse i Danmarksserien.

Atletikken dyrkes som al anden atletik indenfor DGI som motionssport. En lille, men stabil medlemsskare sørger for, at der stadig tages idrætsmærker i Ny-Vest. En nyoprettet Volleyball-afdeling er sidste skud på stammen af Ny-Vest afdelinger.

Med forbedrede træningsfaciliteter, gode og veluddannede ledere, der bestandig bruger tid og kræfter på videreuddannelse, samt en velfungerende og ansvarlig hovedbestyrelse har Ny-Vest Idrætsforening vist sig den opgave voksen, som det er at skabe et godt og velfungerende idrætsliv til gavn for børnene, de unge og de lidt ældre.

Gennem de 125 år har der været både opgangstider og nedgangstider. "7-års krisen" 1887-94 blev overvundet, og en opblomstring af kredsen tog sin begyndelse. Det "folkelige opgør" med den noget militante ledelse blev overvundet, og en ny- og demokratisk tid blev indvarslet. En mere aktuel krise i slutningen af 1980-erne blev overvundet, og man lærte af den. Sidstnævnte krise var af mere økonomisk- end medlemsmæssig karakter. Ved en generalforsamling måtte medlemmerne suspendere mødet og indkalde til en ny generalforsamling, da der ikke forelå noget regnskab som kunne godkendes. Senere viste det sig, at der ikke var tale om nogen form for kasseangel, men man blev over, at en oprydning i foreningens økonomi var nødvendig. Man hentede en ny formand uden for foreningens kreds, nemlig skoleinspektør Jens Kock-Hansen som gjorde et stort og fortjenstfuldt arbejde med at bringe orden i foreningens økonomi. Næsten samtidig gik man ind i EDB-alderen med anskaffelsen af et EDB-anlæg, der kunne styre økonomien og holde rede på de nu godt 600 medlemmer. Ny kasserer blev, Fritz M. Sørensen, der tiltrådte i 1989, og

ligeledes var hentet udenfor foreningens kreds.

I et tæt samarbejde mellem den nye formand, den nye kasserer og den øvrige bestyrelse blev der nu bragt orden i foreningens økonomi. I perioden 1989-93 blev økonomien stærkt forbedret, og der blev basis for at yde større tilskud til såvel idrætten som Centret. Det økonomiske grundlag herfor var et stigende medlemstal, en stram økonomistyring samt - ikke mindst - de gamle traditionelle fester og arrangementer: Bamsefesten, hvert år pinselørdag, Arnagerfesten, loppemarkedet samt det populære lodseddelsalg. Disse fester og arrangementer gav foreningen smør på brødet, og gør det iøvrigt stadig, selv om Arnagerfesten nu ikke længere holdes med Ny-Vest som arrangør.

Sidst, men ikke mindst, har Ny-Vest en støtteforening, som gennem mange år har været foreningen en uvurdelig hjælp. En stor skare af frivillige har sørget for, at børn og unge bliver transporteret rundt på øen når der skal spilles kampe. Ligeledes kan adskillige afdelinger takke støtteforeningen for økonomisk hjælp, når et akut behov er opstået.

Endelig skal nævnes foreningens medlemsblad, Ny-Vest Nyt, der orienterer de godt 700 medlemmer om hvad der foregår af stort og småt indenfor foreningens rammer. Med energi og stor omhu har bladets redaktør, Fie Ellebye, gennem flere år sørget for, at medlemsbladet udkommer til tiden ligesom hun opretholder kontakten til de mange gode annoncører som støtter foreningen, og dermed skaber det økonomiske grundlag for bladets udgivelse.

Ved generalforsamlingen i 1993 afgik Jens Kock-Hansen, efter eget ønske, som formand. Han havde da ydet et meget stort arbejde som "oprydder" i en krisetid for foreningen. I nogle måneder for-

ud havde kassereren, Fritz Sørensen, fungeret som en slags forretningsfører, idet formanden, som var blevet konstitueret skoledirektør i Åkirkeby, havde måttet frasige sig en del af arbejdet i foreningen på grund af arbejdsbyrden i det nye job.

Men en ny formand skulle findes, og det blev Chr. Dahl. Nogle få kritiske røster rejste sig forud for valget af den nye formand. Begrundelsen herfor var, at der kunne forekomme

interessesammenfald mellem Chr. Dahl's job som inspektør for Centret og hans formandsjob i foreningen. Bekymringer i den anledning viste sig dog, ikke at holde stik. Chr. Dahl er en populær formand for Ny-Vest. For ham skal begge foretagender kunne fungere. Og det skal de, fordi Ny-Vest og Centret er som siamesiske tvillinger. De er to uadskillige størrelser. Den ene kan ikke eksistere uden den anden.

Ved generalforsamlingen i 1994 afgik kassereren, Fritz Sørensen, efter sin fraflytning fra Bornholm. Ny kasserer blev den tidligere forretningsfører for BBU, Leif Christensen, der nu udgør foreningens forretningsudvalg sammen med formanden, Chr. Dahl, næstformanden, Poul Henrik Brandt, sekretæren, Lis Holm Dahl, samt Kurt Mortensen og Flemming Hansen.

FREMTIDEN

En digter har engang sagt: "Vi lever i nuet, omend det så kun er et kort flimrende sekund, thi, fortiden er død, og fremtiden endnu ukendt !"

Vel ganske rigtigt, - og alligevel! Denne lille beretning giver sig ikke ud for andet end hvad der er tilsigtet, nemlig en kort

opridsning af episoder og mærkedage der er forefaldet i foreningens 125-årige historie. Nok er fortiden død, men historien må ikke af den grund glemmes.

- Og nok lever vi i nuet, med alle de problemer, der skal løses her og nu, men selv om fremtiden endnu er ukendt skal der samtidig tages stilling til hvad konsekvenserne kan blive, hvis nu...

Hvordan fastholder man medlemmerne? Kan kontingenterne blive for høje? Kan vore skydebaner fortsat bestå, henset til de stigende miljøkrav? Er holdsport på retur, - og i givet fald: hvad sætter vi i stedet? Kort sagt: Hvad gør vi, hvis nu...?

Alle sådanne spørgsmål kan naturligvis ikke besvares umiddelbart, ej heller nye, der bestandig vil dukke op. Men fremtiden venter forude. Hidtil har de mange fremragende og forudseende ledere i foreningen dog været i stand til at imødegå fremtidens udfordringer. Herom vidner livskraften i Ny-Vest, der i 1869 startede med ca. 40 medlemmer og nu har omkring 700.

Mon ikke de fleste af de mange idrætsudøvere som gennem tiderne har haft deres gang i Ny-Vest, og tidligere i skyttekredsene, tænker tilbage på denne tid med glæde - på fornøjelsen ved idrætten og ved det sociale samvær med ligesindede. Måtte denne idrættens idé fortsat bestå. Hjertelig tillykke med de 125 år, med ønsket om fortsat fremgang og idrætslig udvikling i Ny-Vest idrætsforening.

Tidligere formænd i 6 kreds

1869		Løjtnant Landschoff
1869	1874	Løjtnant Engell
1874	1879	Lærer Køie
1879	1882	Gårdejer Engell
1882	1883	Thorvald Skovgård
1883	1885	Christian Olsen
1885	1887	Ludvig Sonne
1894	1897	Lærer Jørgensen
1897	1917	J. Kofoed

Vestermarie

1917	1926	H. Juul
1926	1936	Thorkil Skovgård
1936	1940	Kristian Tranberg
1940	1946	H. Chr. Munch
1946	1948	P. Byrjal Kofoed
1948	1956	Frede Cordua
1956	1959	Gunnar Olsen
1959	1969	Frede Cordua

Nylars

1900	1907	A. Juul Dam
1907	1926	Chr. J. Hansen
1927	1929	Villiam Jensen
1929	1935	Hans Christiansen
1935	1952	Jens Jørgensen
1952	1957	Jens Brandt
1957	1959	Eskild Hansen
1959	1961	Gunnar Ridder
1961	1963	Arne Koefoed
1963	1964	Carl Otto Koefoed
1964	1969	Knud Jørgensen

1969	1971	Frede Cordua
1971	1975	Gunhild Rohmann Larsen
1975	1975	Henry Viborg
1975	1981	Søren Thomsager
1981	1984	Ove Nielsen
1984	1989	Flemming Nymark Olsen
1989	1993	Jens Koch Hansen
1993		Christian Dahl

Ny-Vest's bestyrelse i jubilæumsåret

Bagerst fra venstre:
Anders Jørgensen,
Henry Viborg,
Lis Dahl,
Poul H. Brandt,
Kurt Mortensen,
Esther Løsholt,
Keld Hansen.

Forrest fra venstre:
Peter Ellebye,
Lillian Brandt,
Christian Dahl,
Lis Drejer,
Leif Christensen.